

Fővárosi Törvényszék

A határozat száma: 22.K.703.424/2023/14.

A felperes: ROSAS Logisztikai Kft. (1239 Budapest, Ócsai út 4/b.)

A felperes képviselője: Rajkai és Takács Ügyvédi Iroda (1092 Budapest, Knézich u. 15. fszt. 2.; ügyintéző: dr. Rajkai Balázs ügyvéd)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (1134 Budapest, Dózsa György út 128-132.)

Az alperes képviselője: dr. Ruzsáli-Csontos Diána kamarai jogtanácsos

A per tárgya: vámügyben hozott egyedi döntés (6446872411) jogszerűségének megtámadása

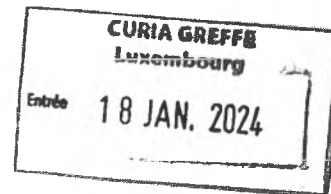
V É G Z É S

A bíróság a peres eljárást felfüggeszti, valamint az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 267. cikk b) pontja alapján az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezi és a következő kérdésre várja a választ az Európai Unió Bíróságától:

1. Úgy kell-e értelmezni az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 173. cikk (3) bekezdését, hogy az lehetővé teszi a vám-árunyilatkozatot tevő – elírás miatt – közvetett vámjogi képviselő számára az érintett áru szabad forgalomba bocsátását követően a már benyújtott és elbírált vám-árunyilatkozat módosítását akként, hogy a képviselői kód megváltoztatásával utóbb közvetlen képviselővé váljon?

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A bíróság elsőként tájékoztatja az Európai Unió Bíróságát (továbbiakban: EUB), hogy a felperes felhívásra akként nyilatkozott, hogy az előzetes döntéshozatali eljárásban a névtelenségének biztosítását nem kérte.
- [2] A felperes a 2022. május 30-án 235-47241261 légi fuvarlevélszámon beérkezett nem uniós áruk (a továbbiakban: Áruk) szabad forgalomba bocsátására tett indítványt. A HU12100024022ED6RT2 azonosítószámú, elektronikus úton benyújtott vám-árunyilatkozaton (a továbbiakban: Vám-árunyilatkozat) úgy nyilatkozott, hogy a vámeljárársban a PBT Hungary Kft. (a továbbiakban: Kft.) közvetett képviselőjeként kíván részt venni. A Nemzeti Adó-és Vámhivatal Repülőtéri Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) elfogadta és a benyújtott indítványnak megfelelően a szabad forgalomba bocsátást a 2022. május 30-án kelt 6651931509/2022/NAV iktatószámú határozatában (a továbbiakban: Döntés) – a felperes közvetett képviselője mellett – elvégezte. Ezt követően a felperes 2022. június 1-én kérelmet (a továbbiakban: Kérelem) terjesztett elő az elsőfokú adóhatóságnál, amelyben kérte a Vám-

árunyilatkozat módosítását – a képviseleti kód elírására tekintettel – akként, hogy a Kft. közvetlen képviselőként kerüljön feltüntetésre abban. A felperes a Kérelem mellékleteként csatolta a 2022. május 23-án kiállított, a Kft.-től az Áruk szabad forgalomba bocsátása érdekében kapott közvetlen vámjogi képviselet ellátására vonatkozó megbízását.

- [3] Az elsőfokú adóhatóság 6417282306 iktatószámú határozatával a Kérelmet elutasította. Az alperes 6446872411 iktatószámú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a nyilatkozattevő személyének módosítására vonatkozó Kérelem nem volt engedélyezhető. Rámutatott arra, hogy az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) 173. cikk (3) bekezdése szerint a nyilatkozattevő a vám-árunyilatkozat adatait fő szabály szerint módosíthatja, azonban saját maga helyett más nyilatkozattevőt nem jelölhet meg, mivel ezzel „kilépne” az eljárásból és egy tőle független személy lépne adósként a helyébe. Az adattartalom módosíthatóságát a vámeljárásra vonatkozó szabályoknak való megfelelés indokolja. Ebből következően a Vám-árunyilatkozat tartalma ugyan módosítható volt, viszont a nyilatkozattevő, tehát a felperesé nem. A felperes által az e körben hivatkozott, az EUB C-97/19. sz. Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG ügyében hozott ítélete kapcsán utalt arra, hogy abban az EUB nem mondta ki, hogy lehetséges a vám-árunyilatkozatban a nyilatkozattevő személyének megváltoztatása. Abban csupán annyiról rendelkezett, hogy a közvetett képviselői jogviszony feltüntetésre kerüljön a vám-árunyilatkozatban a meghatalmazott kizárólag saját nevében és érdekében történő eljárása helyett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetet terjesztett elő az alperes határozata ellen, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatását a Kérelemben foglaltaknak megfelelően, azaz a vámképviselet formáját a Vám-árunyilatkozatban közvetlen képviseletre módosítani. Másodlagosan kérte az alperes határozatának megsemmisítését. Az alperes határozatot több okból is – a Vámkódex 15. cikk (2) bekezdésének, a 77. cikk (3) bekezdésének és 173. cikk (3) bekezdésének megjelölésével – jogszabálysértőnek találta.
- [5] Utalt arra, hogy a Kft.-től közvetlen vámjogi képviseletre vonatkozó meghatalmazással rendelkezett, a Vám-árunyilatkozaton elírás történt a részéről a képviseleti kód tekintetében. Ez a Vámkódex 15. cikk (2) bekezdése alapján – az információk, adatok pontossága és érvényessége érdekében – a Vám-árunyilatkozattal lett volna korrigálható. Álláspontja szerint ezért az alperes a határozatában foglalt értelmezésével megsértette a Vámkódex 173. cikk rendelkezéseit. Megalapozatlanul jutott ugyanis arra a következtetésre, hogy a Vám-árunyilatkozat nem volt módosítható a saját magát, mint nyilatkozattevőt érintő képviseleti mód tekintetében, annak okán is, hogy ennek módosítása nem minősült adattartalom módosításnak. Ezzel teljesen ellentétes álláspont került meghatározásra a Pfeifer és Langen ügyben hozott ítélet 33. és 37. szakaszaiban. Azokban az EUB kimondta, hogy a nyilatkozattevő személye is módosítható. E körben hivatkozott a „COMMISSION STAFF WORKING DOCUMENT Customs Expert Group Section "Import and Export Formalities" GUIDANCE DOCUMENT on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union” megnevezésű dokumentumnak a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdéséhez fűzött indoklására is.

- [6] Hivatkozott arra is, hogy az adóhatóság napi gyakorlata a saját jogértelmezését támasztotta alá a vám-árunyilatkozatoknak a képviseleti jog módosíthatóságát érintően. Ehhez kapcsolódóan több ilyen irányú döntést is csatolt.
- [7] Az alperes a védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte. Továbbra is hangsúlyozta, hogy a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdése értelmében a vám-árunyilatkozat módosítása kizárólag annak érdekében engedhető meg, hogy a nyilatkozattevő megfeleljen a vámeljárás alá vonással kapcsolatos kötelezettségének. Az adattartalom módosítás megengedett, a nyilatkozattevőé nem. Ebből következően a nyilatkozattevő utólag saját maga helyett más nyilatkozattevőt nem jelölhet meg, ráadásul ezzel „mintegy kilépne” az eljárásból és egy tőle független személy lépne adósként a helyébe, amely szintén a módosítás kizártságát támasztotta alá. A Pfeifer & Langen ügyet nem tartotta a jelen ügyben relevánsnak.

Irányadó uniós jogi rendelkezések

A Vámkódex 173. cikk (1) bekezdése értelmében a nyilatkozattevő számára kérelem esetén meg kell engedni, hogy a vám-árunyilatkozat egy vagy több adatát módosítsa, azt követően, hogy azt a vámhatóság már elfogadta. A módosítás nem eredményezheti, hogy a vám-árunyilatkozat az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

A Vámkódex 173. cikk (3) bekezdése szerint a nyilatkozattevő kérelme esetén a vám-árunyilatkozat elfogadása napjától számított három éven belül engedhető meg a vám-árunyilatkozatnak az áruk átengedését követő módosítása annak érdekében, hogy a nyilatkozattevő megfeleljen az árukhoz a szóban forgó vámeljárás alá vonásával kapcsolatos kötelezettségeinek.

A kérdések indokolása

- [8] A perbeli jogvitában bíróság arra keresi a választ, hogy a felperes jogosult volt-e a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdése alapján az Áruk szabad forgalomba bocsátását követően a Vám-árunyilatkozat módosítását kérni akként, hogy a képviselet formája vonatkozásában közvetetről közvetlenre változzon.
- [9] Rögzítendő, hogy a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdése – a főszabályt jelentő 173. cikk (1) bekezdésén felül – lehetőséget teremt a nyilatkozattevő számára, hogy az áru szabad forgalomba bocsátását, átengedését követően is módosíthassa a korábban beadott vám-árunyilatkozatát. A módosítás jogintézménye alapvetően azt a célt szolgálja, hogy a nyilatkozattevő megfelelhessen az árukhoz az érintett vámeljárás alá vonásával kapcsolatos kötelezettségének. (C-640/21. sz. SC ZES Zollner ügyben hozott ítélet 40. pontja) E kivételes lehetőség alkalmazása viszont szigorú keretek között értelmezendő. (SC ZES Zollner ítélet 43. pontja) Ezen interpretációt erősíti az is, hogy jogalkotó a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdésének tartalmát végül az eredeti javaslat szövegéhez képest kiegészített formában fogadta el és abban így rögzítette a „vámeljárás alá vonással kapcsolatos kötelezettségnek való megfelelés” klauzuláját. Ez pedig korlátozta a vám-árunyilatkozatok módosításának lehetőségét. (SC ZES Zollner ítélet 44. pontja)
- [10] A bíróságnak kétségei merültek fel az uniós jog, a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdésének értelmezése, a nyilatkozattevő személyének módosíthatósága kapcsán. Ennek megfelelően abban a körben, hogy a nyilatkozattevő közvetett képviselő, aki saját nevében más javára jár el,

jogosult-e kérni az illetékes vámhatóságtól a valószínűsíthetően elírás miatt bekövetkezett – így nem a Vámkódex preambulumban (15) cikkében definiált csalás elleni küzdelmet kívánta akadályozni – képviseleti forma közvetlen képviseltre való változtatását. Szükséges utalni arra, hogy a magyar adóhatóság gyakorlata sem konzekvens e kérdés értelmezését illetően, amelyre vonatkozóan a felperes a peres eljárás során a saját személyét illetően is becsatolt eltérő tartalmú döntéseket a módosítás megengedhetősége kapcsán.

- [11] Az EUB a nyilatkozattevő személyének módosíthatósága kérdésével korábban már foglalkozott a Pfeifer & Langen ítéletében. Ebben azt mondta ki, hogy a nemzeti hatóságok helyt adhatnak a vám-árunyilatkozat módosítása iránti kérelemnek a nyilatkozattevő személyét érintően, amennyiben a nyilatkozattevő tévedésből saját nevében eljáróként tüntette fel magát a közvetett képviselői minősége helyett. (Pfeifer & Langen ítélet 59. pontja) A Pfeifer & Langen ítélet viszont a jelen jogkérdés értelmezését illetően több okból sem volt azonos helyzetben meghozottak tekinthető, azzal nem mutatott teljes hasonlóságot. Egyrészt az nem a Vámkódex, hanem még a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: régi Vámkódex) releváns rendelkezéseinek értelmezésénél került meghozatalra, amelyben részben eltérő szabályozás volt, mivel a régi Vámkódexben a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdésével analóg rendelkezések még nem voltak megtalálhatók. Másrészt a jelen ügygel kapcsolatban tényállásazonosság sem állt fenn, mert a Pfeifer & Langen ügyben a nyilatkozattevő nem közvetett képviseleti minőségét kérte közvetlenre képviseltre, hanem saját nevében és érdekében eljáróként kérte magát közvetett képviselőre módosítani.
- [12] A bíróság álláspontja szerint a Vámkódex – [9] bekezdésben részletezettek szerint – szigorú feltételek mellett teszi lehetővé a vám-árunyilatkozat módosítását. Ugyan az EUB a Pfeifer & Langen ítéletben megerősítette, hogy a nyilatkozattevő személye is megváltoztatható a vám-árunyilatkozaton, azonban saját maga rögzítette azt is, hogy ez nem járhat a vámtartozás meg nem fizetésének kockázatával. (Pfeifer & Langen ítélet 50. pontja) A közvetett képviselőről közvetlenre való áttérés viszont – a Vámkódex 18. cikkére tekintettel – ilyennel járhatna. Ráadásul a nyilatkozattevő személyének megváltoztatása a Vámrendelet 173. cikk (3) bekezdésében foglalt „vámeljárást alá vonással kapcsolatos kötelezettségnek való megfelelés” klauzulájába is kétségesen lenne beleilleszhető. Mindezek alapján a vám-árunyilatkozat tekintetében a képviseleti kód közvetettől közvetlenre való módosítását akceptáló interpretáció aggályokat vethetne fel.
- [13] A bíróság a fentiek alapján – különösen a Pfeiffer & Langen ítéletre, a nem közvetlen nemzeti hatósági joggyakorlatra tekintettel – úgy ítélte meg, hogy az ügy eldöntése érdekében szükséges az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése a fenti kérdés megválaszolása érdekében. Erre tekintettel a Kp. 32. §-a alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 126. § (1) bekezdés a) pontja alapján a peres eljárást felfüggesztette és előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezéséről határozott.
- [14] A végzés ellen a Pp. 128. § (5) bekezdése alapján nincs helye külön fellebbezésnek.

Budapest, 2024. január 10.

dr. Tombor Csaba s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

